

$$r_d = \frac{(10\,000 - c_d)}{c_d} \times (360/d) \times 100\%$$

gdzie:

d — liczba dni od daty zapłaty za odkupione bono do daty wykupu tych bonów,

c_d — średnia ważona cena odkupionych bonów skarbowych o liczbie dni do wykupu równej „d”, określona w ust. 2 poniżej.

2. Średnia ważona cena odkupionych bonów skarbowych — c_d , o liczbie dni do wykupu równej „d”, jest równa ilorazowi, którego licznik stanowi:

— łączna wartość odkupionych bonów, o liczbie dni do wykupu równej „d”, liczona według cen przetargowych, mianownik zaś:

— liczba odkupionych bonów o liczbie dni do wykupu równej „d”.

Cena c_d jest obliczana z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku i wyraża się wzorem:

$$c_a = \frac{\sum_{i=1}^k c_d^{(i)} \times N_d^{(i)}}{\sum_{i=1}^k N_d^{(i)}}$$

gdzie:

$c_d^{(i)}$ — cena za jeden bono o liczbie dni do wykupu równej „d” dla i-tej oferty,

$N_d^{(i)}$ — liczba bonów o liczbie dni do wykupu równej „d” dla i-tej oferty,

k — liczba przyjętych ofert sprzedaży o danym terminie wykupu.

832

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 sierpnia 1999 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu stosowania uproszczonego sposobu dokumentowania pochodzenia towarów.

Na podstawie art. 20¹ § 3 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026 i Nr 160, poz. 1084, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 160, poz. 1063 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 402 i Nr 72, poz. 802) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady i tryb stosowania uproszczonego sposobu dokumentowania pochodzenia towarów.

§ 2. 1. Osoba ubiegająca się o udzielenie pozwolenia na stosowanie uproszczonego sposobu dokumentowania pochodzenia towarów, zwana dalej „wnioskodawcą”, składa wniosek do organu celnego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę wnioskodawcy.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, sporządza się według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Do wniosku, o którym mowa w § 2, dołącza się:

1) aktualne dokumenty potwierdzające prowadzenie przez wnioskodawcę działalności gospodarczej,

- 2) zaświadczenie o nadaniu wnioskodawcy statystycznego numeru identyfikacyjnego REGON,
- 3) potwierdzenie, że wnioskodawca jest podatnikiem podatku od towarów i usług,
- 4) aktualną informację z Centralnego Rejestru Skazanych Ministerstwa Sprawiedliwości o niekaralności osób kierujących działalnością wnioskodawcy za przestępstwa przeciwko dokumentom, mieniu, przestępstwa gospodarcze lub przestępstwa skarbowe,
- 5) zaświadczenie właściwego miejscowo urzędu skarbowego, że wnioskodawca nie zalega z podatkami stanowiącymi dochód budżetu państwa,
- 6) zaświadczenie właściwego miejscowo oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, że wnioskodawca nie posiada zaległości z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne,
- 7) oświadczenie, sporządzone według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do rozporządzenia, podpisane przez wnioskodawcę, iż w stosunku do wnioskodawcy:
 - a) nie otwarto likwidacji,
 - b) nie wszczęto postępowania układowego, upadłościowego lub egzekucyjnego.

2. Dokumentów określonych w ust. 1 pkt 1—3 nie dołącza się, gdy zostały one wcześniej złożone organowi celnemu, do którego jest składany wniosek, o ile dane zawarte w tych dokumentach są aktualne. W takim wypadku wnioskodawca jest obowiązany do wskazania sprawy, przy której złożono te dokumenty.

§ 4. 1. Pozwolenie na stosowanie uproszczonego sposobu dokumentowania pochodzenia towarów, zwane dalej „pozwoleniem”, wydaje dyrektor urzędu celnego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę wnioskodawcy.

2. Pozwolenie wydaje się na czas określony przez wnioskodawcę, na okres nie dłuższy niż 3 lata; wzór pozwolenia stanowi załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 5. Dyrektor urzędu celnego przekazuje do Głównego Urzędu Ceł kopię wydanego pozwolenia.

§ 6. 1. Osoba posiadająca pozwolenie może potwierdzać pochodzenie towarów w rozumieniu umów o wolnym handlu w formie deklaracji złożonej na fakturze, specyfikacji wysyłkowej lub innym dokumencie, który opisuje towary w sposób wystarczający do ich identyfikacji, zwanej dalej „deklaracją na fakturze”.

2. Deklaracja na fakturze może zostać sporządzona, jeżeli towary, których dotyczy, są uznawane za produkty pochodzące w rozumieniu umowy o wolnym handlu

zawartej przez Rzeczpospolitą Polską z danym krajem, niezależnie od wartości towarów, których dotyczy.

3. Deklaracja na fakturze powinna mieć formę i treść określoną w umowach o wolnym handlu zawartych przez Rzeczpospolitą Polską z danymi krajami.

4. Deklaracja na fakturze może dotyczyć wyłącznie towarów wywożonych we własnym imieniu przez osobę posiadającą pozwolenie, o którym mowa w § 4 ust. 1.

§ 7. 1. Deklaracja na fakturze, z zastrzeżeniem ust. 2, powinna być podpisana własnoręcznie przez osobę upoważnioną do podpisania tej deklaracji.

2. Osoba, o której mowa w ust. 1, nie jest obowiązana do podpisywania deklaracji na fakturze, pod warunkiem że dostarczy ona organowi celnemu wydającemu pozwolenie pisemne zobowiązanie, że przejmuje wszelką odpowiedzialność za każdą deklarację, która identyfikuje tę osobę, tak jakby była podpisana przez nią własnoręcznie. Wzór zobowiązania stanowi załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 8. Osoba posiadająca pozwolenie jest obowiązana do niezwłocznego zgłoszenia do organu, który je wydał, wszelkich zmian warunków ekonomiczno-technologicznych odnoszących się do produktów wymienionych w pozwoleniu, jakie zaistniały po jego wydaniu.

§ 9. 1. Organ celny cofa pozwolenie w przypadku:

- 1) naruszenia co najmniej jednego z warunków, o których mowa w art. 20¹ § 1 pkt 1—4 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026 i Nr 160, poz. 1084, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 160, poz. 1063 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 402 i Nr 72, poz. 802), zwanej dalej „Kodeksem celnym”,
- 2) zostanie naruszony warunek określony w art. 20¹ § 1 pkt 5 Kodeksu celnego, a nie ma zastosowania przepis art. 20¹ § 2 Kodeksu celnego.

2. Organ celny może cofnąć pozwolenie, jeżeli:

- 1) w wyniku kontroli celnej stwierdzono, że osoba naruszyła przepisy prawa celnego lub umowy międzynarodowej dotyczące pochodzenia towarów, a w szczególności wystawiała deklarację na fakturze w sposób niezgodny z tymi przepisami,
- 2) osoba uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli celnej dotyczącej prawdziwości sporządzenia deklaracji na fakturze.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *R. Zagórny*